

Efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 1, nr. 6, og § 12, stk. 1, nr. 4, kan der ikke træffes bestemmelse om udbetaling efter kontohaverens død til andre end kontohaverens »nærmeste pårørende«, jf. § 5, stk. 5, i pensionsopsparingsloven, til kontohaverens ægtefælle eller fraskilte ægtefælle, kontohaverens livsarvinger, stedbørn eller stedbørns livsarvinger eller en navngiven person, der har fælles bopæl med kontohaver ved indsættelsen, eller dennes livsarvinger.

I lovforslagets § 2, nr. 5, foreslås det at videreføre de gældende bestemmelser om, hvad der skal forstås ved »nærmeste pårørende« i den gældende bestemmelse i pensionsopsparingslovens § 5, stk. 5, samt at udvide definitionen til også at omfatte visse grupper af samlevende. Definitionen foreslås udskilt i en selvstændig bestemmelse i pensionsopsparingslovens § 5 a. Ved en samlever forstås, at den pågældende person har levet sammen med kontohaveren på fælles bopæl og enten venter, har eller har haft et barn sammen med forsikringstageren i et ægteskabslignende forhold på den fælles bopæl i de sidste 2 år før dødsfaldet.

Det foreslås i pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 1, nr. 6, og § 12, stk. 1, nr. 4, at henvise til pensionsopsparingslovens § 5 a som konsekvens af, at definitionen af »nærmeste pårørende« nu fremgår af pensionsopsparingslovens § 5 a.

Til § 9

Bestemmelsen fastsætter lovens ikrafttræden.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2008, dvs. samtidig med den nye arvelov.

Bestemmelsen indebærer, at indsættelse af en begunstiget og tilbagekaldelse heraf, der foretages efter lovens ikrafttræden, skal ske i overensstemmelse med forsikringsaftalelovens § 102, stk. 1 og 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, og pensionsopsparingslovens § 2, stk. 1 og 2, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 1. Bestemmelserne svarer med sproglige moderniseringer til gældende ret.

Bestemmelsen indebærer herudover, at særeje- og båndlæggelsesbestemmelser, der foretages efter lovens ikrafttræden, skal ske i medfør af § 1, nr. 2 (forsikringsaftalelovens § 103, stk. 2 og 3) og § 2, nr. 2 (pensionsopsparingslovens § 2, stk. 2 og 3). Bestemmelser om særeje og båndlæggelse, der er truffet før lovens ikrafttræden, og som opfylder kravene i den hidtidige praksis, bevarer deres gyldighed.

Herudover indebærer ikrafttrædelsesbestemmelsen, at § 1, nr. 4 (forsikringsaftalelovens § 105), og § 2, nr. 4 (pensionsopsparingslovens § 5), efter lovens ikrafttræden skal finde anvendelse på fortolkning af

begunstigelsesklausuler, uanset hvornår indsættelsen er foretaget. § 1, nr. 4, svarer med sproglige moderniseringer til den gældende forsikringsaftalelovs § 105, stk. 1-4, og § 2, nr. 4, svarer med sproglige moderniseringer til den gældende pensionsopsparingslovs § 2, stk. 1-4.

Til § 10

Bestemmelsen indeholder overgangsregler.

Stk. 1 indebærer, at underrettningsreglen i forslaget til forsikringsaftalelovens § 102, stk. 3, og reguleringsreglen i forslaget til forsikringsaftalelovens § 104, samt de tilsvarende regler i pensionsopsparingslovens § 2, stk. 3, og § 4, ikke skal anvendes på en indsættelse af en begunstiget, der er foretaget før lovens ikrafttræden, hvis indsættelsen er uigenkaldelig, eller hvis en tvangsarving er indsat som begunstiget, dvs. i de tilfælde, hvor der efter de gældende regler ikke er mulighed for at kræve regulering.

Begrundelsen for disse ikrafttrædelsesbestemmelser er, at den begunstigede kan have ydet betaling for opnåelsen af en uigenkaldelig begunstigelse, og at den begunstigede derfor kan have fået en berettiget forventning om få forsikringssummen udbetalt ved forsikringsbegivenhedens indtræden. En regulering efter forslaget til forsikringsaftalelovens § 104 og pensionsopsparingslovens § 4 ville i denne situation formentlig indebære et indgreb i velerhvervede rettigheder. Tilsvarende gør sig gældende i den situation, hvor en tvangsarving før lovens ikrafttræden er blevet indsat som begunstiget, fordi en sådan indsættelse efter de gældende bestemmelser i forsikringsaftalelovens § 104, stk. 2, og pensionsopsparingslovens § 4, stk. 2, ikke kan reguleres.

Det kan i visse tilfælde give anledning til tvivl, om en begunstigelsesindsættelse er omfattet af den gamle eller den nye regel. Hvis f.eks. »min ægtefælle« er indsat som begunstiget, er det den ægtefælle, som forsikringstageren levede sammen med på dødstidspunktet, der er indsat. Hvis ægteskabet først er indgået efter de nye reglers ikrafttræden, jf. § 3, f.eks. fordi forsikringstageren er blevet skilt fra sin tidligere ægtefælle, der gav anledning til indsættelsen, vil ægtefællen være omfattet af den nye regel i § 104, også selvom der ikke fra forsikringstagerens side har været behov for at foretage noget i forhold til selskabet.

Hvis forsikringstageren på indsættelsestidspunktet er gift, får et barn og senere bliver skilt, vil barnet blive »nærmeste pårørende«. Hvis barnets status som »nærmeste pårørende« er opnået efter lovens ikrafttræden, skal de nye regler anvendes. I modsat fald skal de hidtidige regler anvendes.